

Kim Heung Sik

A KOREAI KERESZTYÉN DIÁKEVANGÉLIUMI MOZGALOM

(BEVEZETÉS - MAGYARUL)

A Koreai Köztársaság protestáns keresztyénsége körülbelül 140 éves. Ez alatt a viszonylag rövid idő alatt a keresztyének száma gyorsan megnövekedett, és meghaladta a teljes lakosság 20 százalékát. A protestáns keresztyénség növekedésének hátterében a keresztyén fiatal diákok evangéliumi mozgalmának fontos szerepe volt. A keresztyén diákmozgalmi egyesületek tevékenységének köszönhetően a koreai nép lelki ébredése indult el, és az ún. *Han-folyó csodája* nagy változást és fejlődést hozott. Jelen írásom célja megvizsgálni, hogy a keresztyén ifjúsági diákmozgalom milyen fontos szerepet játszott a koreai keresztyénség rövid, 140 éves történetében.

(INTRODUCTION - ENGLISH)

The Protestant Christianity in the Republic of Korea is approximately 140 years old. During this relatively short time, the number of Christians grew rapidly, exceeding 20% of the total population. The evangelical movement of young Christian students played an important role in the background of the growth of Protestant Christianity. Thanks to the actions of Christian student movement associations, a spiritual awakening began in the Korean people, and the so-called *miracle of Han River* brought a great change and growth. The goal of this essay is to examine how important the Christian youth student movement has been in this short 140-year-old history of Christianity in Korea.

A KOREAI PROTESTÁNS KERESZTYÉN EGYHÁZ 140 ÉVES TÖRTÉNETE

A koreai protestáns egyház 140 éves múltra tekint vissza. A koreai keresztyénség történetére visszatekintve elmondható, hogy nehéz megpróbáltatásokkal teli időszakon ment keresztül. A Koreai-félsziget olyan nagyhatalmak közé szorult, mint Japán, Kína és Oroszország, aránylag nagyon kicsi és erőtlen ország volt, amely kevésbé volt ismert. Ha visszatekintünk Korea elmúlt 100 éves történetére, akkor az tele van nehézségekkel, bánatokkal, kétségbeeséssel és tragédiával; Korea kis nemzetként szomorú sorsra jutott és sokat szenvedett. A nemzeti

függetlenségre vágyó fiatalokat a brutális bebörtönzés és kínzás súlyosan megsebesített mind testileg, mind lelkileg.

A protestantizmus történetében az első külföldi misszionárius, aki Koreába látogatott, a német Carl A. F. Gutzlaff volt 1832-ben. Nem sokkal ezután, 1866-ban Robert Jermain Thomas pedig az első misszionárius volt, aki mártírhalált halt a kikötőben, amint koreai földre lépett az amerikai kereskedelmi hajóval, a General Shermannal. Horace Newton Allen (1858.04.21., Delawak, Ohio – 1932.12.11.) 1884-ben érkezett Koreába, és orvosi misszionáriusként dolgozott. 1885. április 5-én Incshon kikötővárosban két misszionárius, Horace Grant Underwood (1859.07.19, London – 1916.10.12.) és Henry Gerhart Appenzeller (1858.02.06, Sonderton, Pennsylvania – 1916.06.11.) hivatalosan is misszionáriusként lépett be az országba. Az átfogó keresztyén misszionáriusi munka kezdete erre a napra tehető. Abban az időben Koreának semmi reménye nem volt kilépni a lelki sötétségből a fájdalom és a sebhelyek, a kormány korrupciója és az elnyomó japán imperializmus miatt.

Eközben a korai misszionáriusok számos kórházat és iskolát építettek (pl. Ewha Hakdang, Paichai Hakdang stb.), és segítették a koreai népet, hogy megszabadulhassanak különféle betegségekből, a szegénységből és szellemi tudatlanságból. Különösen a nyugati keresztyén oktatás nyitotta fel a fiatalok szemét, és a józan eszmék felé terelte őket. A misszionáriusok oktatási szolgálata komoly fordulópontot jelentett Korea történelmében.¹

Két ember prófétált Korea jövőjéről reményt és jövőképet adva a nehéz időköt átélő koreaiak számára: John Mott, az SVM mozgalom világvezetője, valamint Rabindranath Tagore, indiai gondolkodó és költő. John Mott 1946-ban Nobel-békedíjat kapott, Tagore pedig 1913-ban az első ázsiai irodalmi Nobel-díjban részesült. Tagore egy verset szentelt a fiatal koreaiaknak „Kelet lámpása” címmel, amellyel fellobbantotta a remény szikráját bennük, hogy „a világ sötétségét megvilágító fényel, mint a világ jelzőfényével”, ők is Kelet lámpásaivá válhatnak.²

John Mott egy jelentésében így fogalmazott, miután 1907-ben Koreában járt: „Ha több misszionáriust küldenek ide, és az evangélium tovább terjed, Korea lesz az első a nem keresztyén országok közül a világon, amely a 20. században keresztyén országgá válik.”

Úgy ahogyan megprófétálták, 1945-ig 1529 volt a Koreába küldött külföldi misszionáriusok száma, és ha megnézzük a 2010-ig tartó statisztikát, akkor a világ 169 országába küldött koreai

¹ Jae-Eun Ahn: *A misszió elméletének fejlődése a koreai református egyházban*, München, 1992, 56.

² Balatonfüreden az indiai Tagore 92 cm magas és 120 kg súlyos mellszobrát 2005. június 25-én avatták fel, és a hindu költő által ültetett fa előtt helyezték el. A szobrot, amely Rasithan Kashar alkotása volt, az indiai kormány 1956-ban ajándékozta a városnak. A part menti sétány 1957 óta viseli Tagore nevét.

misszionáriusok száma 22 014. Valóban Korea lett az első keresztyén ország a 20. században. Nagy átalakulás ment végbe: az evangéliumot befogadó nemzet az evangéliumot hirdető nemzetté vált. Dél-Korea a 2017-es statisztikák szerint több mint 9 millió protestáns hívővel rendelkezik (amely az akkori lakosság közel 20%-a). A belföldi- és a tengerentúli missziók területén dolgozó misszionáriusok számát tekintve az Egyesült Államok után a második ország Korea lett, amely misszionáriusokat küld. A 21. századi világevangelizáció számára papi nemzetté vált, amelyet Isten értékesen használ.

A DIÁKEVANGÉLIUMI MOZGALOM SZEREPE A KOREAI KERESZTYÉNSÉG TÖRTÉNETÉBEN

Korea változásának és növekedésének háttéréből nem maradhat ki az egyetemista missziós mozgalom. A protestáns egyház különösen a '60-as, '70-es és '80-as években növekedett és terjeszkedett. Ezzel párhuzamosan Korea gazdaságilag is gyorsan fejlődött és erős országgá vált, státusza a világranglétrán emelkedett elnyerve a *Han-folyó csodájának* elnevezését. Mindebben az egyetemista missziós mozgalom fontos szerepet játszott.

A koreai protestáns egyház ébredési mozgalmának növekedésében a felekezettől független egyesületek, külföldi missziók és az ökumenikus szolgálatok vezető szerepet játszottak. A rövid idő alatt bekövetkezett változás és növekedés háttérében látható, hogy a diákevangeliumi mozgalomnak nagy befolyása van. Körülbelül 30 000 egyetem, felsőoktatási intézmény működik a világon közel 70 millió hallgatóval. Nem túlzás azt állítani, hogy egy ország jövője a felsőoktatásban tanuló fiataljain múlik.

A keresztyén értelmiség kiváltsága és küldetése, hogy a fiatalokat evangelizálja és képezze, hogy Krisztus katonájaként munkálkodhassanak a társadalomban.

Természetesen, ahogy belépünk a 21. századba látjuk, hogy az egyetemeken különböző ideológiák vannak jelen és az egyetemi missziós mozgalmak nagymértékben veszítik el erejüket szerte a világon. Itt az ideje, hogy újra kihívás elé állítsuk az egyetemi evangelizációt az eredeti elhívásérzés, a szellemisség és a lelki látomás visszaállításával! Világszerte sok fiatal, felsőoktatási intézmény hallgatója lelkileg szomjazik és szenved. Azért kell ragaszkodnunk a diákmisszióhoz, mert ahhoz, hogy az egyház (az ország, sőt, a világ) a jövőben is éljen, evangelizálnunk kell a fiatalokat, különösen a felsőoktatási hallgatókat, és a keresztyén

életfilozófiával rendelkező vezetővé kell képeznünk őket, akik a társadalom különböző területein fognak elhelyezkedni.³

A Keresztyén Ifjúsági és Hallgatói Evangéliumi Mozgalom egy olyan mozgalom, amely az egyetemeket és a felsőoktatási hallgatókat megcélozva bűnbánatra és megtérésre szólítja fel a jövő dolgozó embereit és tehetségeit, teret adva a Szentlélek munkájának és megváltoztatva a keresztyén történelmet. A történelem bizonyítja, hogy az egyetemi missziók fontos szerepet játszottak a globális missziós mozgalomban. Az egyetem az ország szíve, az egyetemista misszió pedig az egyetem szíve. A felsőoktatási misszió a fiatal hallgatók felé irányuló szereteten és szolgálaton alapszik. Jézus Krisztus evangéliumát osztjuk meg velük lelkük megmentése érdekében, és rendszeres Biblia tanulmányozásra, valamint közösségi életre hívjuk őket. Később pedig Jézus tanítványaiként mennek tovább a világ minden tájára, családot alapítanak, elhelyezkednek egy munkahelynél és szolgálják az országot. Ez egy olyan misszió, amely a fiatalokon és közösségeikre hatva a társadalmat a bibliai értékek szerint állítja fel. Mint ún. társadalmi misszionáriusok teljesítik az Úr világmisszióra szóló nagy parancsolatot.

A KOREAI DIÁKEVANGÉLIUMI MOZGALOM KEZDETE

Ami a koreai diák evangéliumi mozgalom történetét illeti, a koreai keresztyénség 140 éves történetében a diákevangeliumi mozgalom története 130 évesnek tekinthető. A nyugati országok diákevangeliumi mozgalmához képest nagyon rövid ideje létezik. Azonban a felsőoktatási hallgatói evangéliumi mozgalom hatása a koreai egyházi- és világmisszióra igen nagy. A Koreai Köztársaságban a keresztyén ifjúsági és diákmozgalom fontos kiindulópontjának tekinthetjük a Pai Chai és az Ewha Iskolák 1886-os megalapítását. Ms. Mary F. Scraton, az Ewha Hakdang alapítója, valamint Henry G. Appenzeller misszionárius, a Pai Chai Hakdang alapítója a keresztyén ifjúsági mozgalom úttörői voltak Koreában. Ezek a misszionáriusok keresztyén oktatási intézményeket hoztak létre missziós céllal.

1907-ben az amerikai John Mott Koreába látogatott, és Isten reményét hirdette a nehézségek és a csüggedés által elnyomott koreai nép számára. Adományokból felépítette a YMCA épületét, és azt vizionálta, hogy a 20. században Korea válik először keresztyén országgá a nem keresztyén országok közül. Korea nagyon viharos időszakokon ment keresztül, mint például Dél- és Észak-Korea felosztása 1945-ben, a koreai háború 1950-től, az 1960. április 19-ei

³ Kim Sunghye: *ESF 40 éves története*, ESF kiadó, 2016, 8–10.

diákforradalom a korrupt kormány ellen, és az 1961-es katonai diktatúra puccsa. Mindezek közepette mégis különféle diákmozgalmi keresztyén társaságok születtek Isten kegyelméből. A diákmozgalom az 1970-es években a növekedés időszakába lépett, és az 1980-as években a nemzeti evangelizáció mellett a világmissziókban való részvétel lett célul tűzve. Az 1990-es években a „University Student Vision 2000” mottó alatt a hallgatói evangélikus szervezetek egyesült mozgalmát tartották, melynek imatémája az egyetemi evangelizáció, a békés koreai egyesülés és a világevangelizáció volt. Az evangélikus diákmozgalmi szervezetek magja a Spirituális Ébredés Mozgalom, a Missziós Mozgalom, a Tanítványi Mozgalom és a Szentlélek Mozgalom voltak.

A KERESZTYÉN IFJÚSÁGI DIÁKEVANGÉLIUMI MOZGALOM NÖVEKEDÉSI IDŐSZAKA A 70-ES ÉS 80-AS ÉVEKBEN⁴

A koreai keresztyén történelem egyik fontos eseménye a 70-es évek végén és a 80-as évek elején az egyetemi missziós szervezet robbanásszerű újjáéledése volt. Körülbelül 18 missziós szervezet működik Koreában, köztük az SFC, IVF, CCC, Navigator, UBF, ESF, CMI, JOY, YWAM, KSCF, CAM és Hansarang Misszió. Gyülekezetként a hivatalos keresztyén egyházak nem látták el megfelelően a feladataikat. A keresztyének létszámának rohanó növekedésében nem tudták betölteni az igazi közösség-, a társadalom *világosság és só* szerepét, hanem éppen ellenkezőleg, kiderült, hogy a keresztyén vezetők közvetve vagy közvetlenül részt vettek a 6. köztársaság korrupciójában. Az erkölcstelenség egyházszakadásokhoz vezetett, például a református egyház körülbelül 80 felekezetre szakadt szét. Mindezzel párhuzamosan az egyetemi missziókra összpontosító Para-Church Mozgalom robbanásszerű újjáéledést élt meg, mivel a létező hivatalos egyházak nem tudtak központi szerepet játszani a valóságra különösen érzékeny fiatal diákok számára. A mozgalom missziói között volt a misszionáriusok más kultúrába küldése, a négyszemközti tanítványképzés, a kiscsoportos bibliatanulmányozás és dicsőítés.

Habár a missziós szervezetek a keresztyének számának robbanásszerű növekedését érték el az evangélium hirdetésével, a 80-as években nem tudták tartani a tempót a kor előre haladásával: a megszokott missziós stratégia szerint szolgáltak, ezért poszthisztórikus jellege miatt bírálták. A kor változását nem vették figyelembe, helyette szokásukhoz híven csupán Jézus

⁴ Kim Dong-chun: *A koreai keresztyén diákmozgalom története*, Goshin Teológia Akadémia, M. Div. diploma, 1993, 24.

megváltásáról, a négyszemközti evangelizációról és képzésről, a terjeszkedésről, és a külmisszióról beszéltek. Ennek következtében a 80-as évek közepén a konzervatív evangélikus keresztyén diákmozgalom fokozatosan elvesztette saját helyét, és súlyos stagnálásba került.

A konzervatív evangélikusként emlegetett keresztyén diákmozgalom 1974 augusztusában tartotta az „Expolo 74 – Christian World Evangelization Convention” rendezvényt a Yeouido Plaza-ban. Ez a gyűlés 4 éjszakán át 5 napig tartott, és egy nagyszabású esemény volt, ahol 320 000 ember részesült evangelizációs képzésben, és több mint másfél millió ember gyűlt össze egy-egy este. E gyűlés után az egyetemi- és a nemzeti evangelizációs mozgalom zászlója alatt robbanásszerű ébredésnek lehetünk tanúi. Ebben az újjászületésben komoly hatással voltak az olyan egyetemi hallgatói- és külmissziós szervezetek, mint a CCC, a Navigator, vagy a koreai UBF.

Az egyetemista missziós szervezetek két kategóriába sorolhatóak. Az egyikbe azok a külföldi missziós ügynökségek tartoznak, amelyek Koreába külföldről érkeztek és telepedtek le, és egy tengerentúli missziós ággként működnek (mint a CCC, az IVF, a Navigator, vagy az OM stb.), a másikba pedig a Koreából származó missziós szervezetek vannak.

Az egyetemista missziós mozgalom lényegében egy olyan mozgalom, amely az evangélium hitére építve erősíti a hallgatók autonómiáját és kreativitását. Célja elősegíteni a vezetőképeséget, hogy minél több keresztyén váljon vezetővé. Ennek érdekében az egyetemista missziós mozgalmaknak tisztáknak és átláthatóknak kell lenniük, bármely szervezetről vagy felekezetről legyen szó. Az igazság, a tisztesség, a nyitottság és a közösség, valamint a vezetők megbízhatósága mind kulcsfontosságú tényezők.

BIBLIOGRÁFIA

JAE-EUN Ahn: *A misszió elméletének fejlődése a koreai református egyházban*, München, 1992.

KIM Sunghee: *ESF 40 éves története*, ESF kiadó, 2016.

KIM Dong-chun: *A koreai keresztény diákmozgalom története*, Goshin Teológia Akadémia, M. Div. diploma, 1993.